

Don Giovanni de Mozart
+ aftershow
—amb Fundació Òpera a
Catalunya, OSV i
aftershow amb Clara
Andrés by Festival Cruilla

Vibe35

Dimarts, 1 de novembre de 2022 – 19 h

Sala de Concerts + Aftershow al Petit Palau

Amb la col·laboració de:

CRUÏLLA

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Carles Pachón, Don Giovanni

Fernando Álvarez, Leporello

Tina Gorina, Donna Anna

César Cortés, Don Ottavio

Maite Alberola, Donna Elvira

Mar Esteve, Zerlina

Xavier Casademont, Masetto

Jeroboám Tejera, Commendatore

Cor Amics de l'Òpera de Sabadell

Orquestra Simfònica del Vallès

Pau Monterde, direcció d'escena

Daniel Gil de Tejada, director musical

Aftershow: **Clara Andrés by Festival
Cruïlla**

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Don Giovanni

Drama jocós en dos actes (Sobretitulada en català)

L'escena té lloc a Sevilla, segle XVIII

Acte I

És de nit. El criat de Don Giovanni, Leporello, està esperant el seu amo davant la porta d'un palau, mentre manifesta el seu enuig pel tipus de vida que porta ("Notte e giorno faticar"). De sobte, apareix Don Giovanni seguit per Donna Anna, furiosa, la qual vol saber qui és ("Non sperar se non m'uccidi"). Arriba el pare de la noia, el Commendatore, que desafia el llibertí a un duel. Lluiten i el vell cau mort. Don Giovanni fuig.

Donna Anna, que havia entrat a casa, torna amb el seu promès, Don Ottavio, per ajudar el pare ("Ma qual mai s'offre"). Troben el cos sense vida del Commendatore i Donna Anna, desesperada, fa jurar a Don Ottavio que venjarà aquest crim ("Fuggi, crudele").

En un indret proper apareix Donna Elvira, buscant un home que li ha estat infidel ("Ah, chi mi dice mai"). Aquest home no és altre que Don Giovanni, que la sent i, sense reconèixer-la, li ofereix els seus serveis. Quan veu qui és, fuig i deixa Leporello com a encarregat de donar explicacions a la dama. El criat la humilia recitant-li la llista de conquestes del seu amo ("Madamina, il catalogo è questo"). Donna Elvira, ofesa, se'n va.

Un grup de pagesos celebren les noces de Masetto i Zerlina ("Giovinette che fate all'amore"). Don Giovanni els troba i, veient la bellesa de la núvia, la pren sota la seva protecció. De passada, fa fora Masetto, que se'n va ple de ràbia ("La ci darem la mano"). Apareix de sobte Donna Elvira, que arrabassa Zerlina de les mans del seductor ("Ah, fuggi il traditor"). Arriben també Donna Anna i Don Ottavio, que expliquen a Don Giovanni el que ha passat i li demanen ajuda, cosa que Don Giovanni els promet. Torna Donna Elvira, que posa la parella en guàrdia contra Don Giovanni, mentre aquest els diu que és boja ("Non ti fidar"). Donna Elvira se'n va, seguida per Don Giovanni. Tot seguit Donna Anna el reconeix, per la veu, com l'assassí del seu pare. Torna a clamar venjança ("Don Ottavio, son morta... Or sai chi l'onore"). Don Ottavio queda sol i manifesta els seus dubtes pel fet que un gentilhome hagi fet el que la seva promesa diu, però li reafirma l'amor per aquesta ("Dalla sua pace").

Torna Don Giovanni, acompanyat per Leporello, que explica al patró que tots els pagesos són a casa seva, de festa, i que s'ha tret de sobre Donna Elvira. Don Giovanni, eufòric, pensa ja en una nit plena de conquestes ("Fin ch'han dal vino"). Masetto està enfadat

amb Zerlina. Ella intenta reconciliar-se i li demana que li pegui (“Batti, batti...”). Quan senten arribar Don Giovanni, s’amaguen, però aquest veu la noia i la persegueix. En veure Masetto ho deixa estar i els convida a la festa al seu palau.

Arriben al palau, amb màscares, Donna Elvira, Donna Anna i Don Ottavio amb desigs de venjança (“Bisogna aver coraggio”). La festa ha començat i tots ballen. Les tres màscares són convidades a entrar. Mentre ballen, Don Giovanni s’endu Zerlina a una altra cambra per seduir-la. La noia crida i tots els presents acuden a ajudar-la. Don Giovanni surt fent veure que l’agressor ha estat Leporello i el vol matar, però les tres màscares el detenen, donant-se a conèixer tot dient que ja saben tota la veritat. Don Giovanni ha estat descobert, però, malgrat que tots l’acusen i l’envolten, afirma rotundament que res no li fa por i pot escapolir-se seguit per Leporello (“Trema, trema, o scellerato!”).

Acte II

Leporello no està gens content amb Don Giovanni i el vol deixar (“Eh, via buffone!”). El patró el convenç del contrari donant-li més diners. Després continua amb el seu pla de seduccions: ara li interessa la donzella de Donna Elvira. Per obtenir-ne els favors, els dos homes canvien els vestits i fan sortir Donna Elvira de casa seva (“Ah, taci, ingiusto core!”). La noia se’n va amb Leporello pensant que és Don Giovanni i aquest canta una serenata a la donzella sota el balcó (“Deh vieni alla finestra”). És interromput per Masetto i altres pagesos que el busquen per matar-lo. Fent-se passar per Leporello, Don Giovanni fa veure que s’uneix a ells i els fa anar en diferents direccions i, quan es queda sol amb Masetto (“Metà di voi qua vadano”), aprofita per clavar-li una bona pallissa. Masetto queda malferit. Apareix, però, Zerlina, que promet cuidar-lo i guarir-lo de forma molt especial (“Vedrai, carino”).

En una altra banda hi ha Donna Elvira i Leporello (“Sola, sola in buio loco”). Arriben Donna Anna i Don Ottavio, i també Zerlina i Masetto. Creient tots que Leporello és Don Giovanni, el volen castigar de mala manera, malgrat les súpriques de Donna Elvira. El criat, mort de por, es dona a conèixer i tots queden estupefactes. Leporello, veient que van per ell, demana pietat (“Ah, pietà, signori miei”) i, finalment, s’escapa. Don Ottavio vol fer les coses ben fetes i anuncia que exposarà el cas a la justícia (“Il mio tesoro intanto”). Donna Elvira, desesperada en veure’s novament burlada per Don Giovanni, de qui està molt enamorada, manifesta el seu contrast de sentiments: venjança i amor a la vegada (“In quali eccesi... Mi tradi...”).

Don Giovanni i Leporello es retroben al cementiri i li explica al servent amb tota despreocupació totes les conquestes que ha fet d’ençà que s’han deixat. De sobte, una veu d’ultratomba li diu que deixarà de riure abans que es faci de dia. Qui ha parlat noés altre que l’estàtua del Commendatore. Don Giovanni, furiós, ordena a Leporello que convidi l’estàtua a sopar, cosa que el criat aconsegueix fer amb prou feines, ja que està mort de por (“O statua gentilissima”). L’estàtua accepta la invitació.

A casa de Donna Anna, Don Ottavio li demana tranquil·litat i que es casin ja. Ella li diu que encara no i que no la pressioni (“Crudele!... Non mi dir, bell’idol mio”).

Al palau tot és a punt per sopar (“Già la mensa è preparata”). Don Giovanni entra i comença a menjar i Leporello l’imita d’amagat, mentre una petita orquestra toca temes de moda. Arriba Donna

Elvira per fer un últim intent per salvar Don Giovanni (“L’última prova dell’amor mio”). Ell no en vol saber res però la convida a sopar. La dona, desesperada, fuig. Quan ha sortit, fa un xiscle i Don Giovanni envia Leporello a veure què passa. El criat també crida i torna esporuguit: està arribant l’estàtua del Commendatore, que truca a la porta.

Leporello s’amaga i Don Giovanni ha d’obrir ell mateix. L’estàtua entra i li diu que ha complert i que ara és ell qui el convida a sopar (“Don Giovanni, a cenar teco m’invitasti”). El llibertí diu que no és un covard i ho accepta. Es donen la mà i Don Giovanni queda glaçat: és el fred de la mort. L’estàtua i un cor d’esperits infernals l’exhorten al penediment. Don Giovanni, ferm fins al final, s’hi nega i és engolit per l’infern.

Arriben al palau Donna Anna, Donna Elvira, Don Ottavio, Zerlina i Masetto (“Ah! Dove è il perfido”). Venen decidits a buscar Don Giovanni per tal de portar-lo a la justícia, però no el troben i Leporello els explica el que ha passat. Tots ells manifesten la seva alegria pel càstig del llibertí i acaben cantant una estrofa sobre la mala vida: “Questo è il fin di chi fa mal! E de’ perfidi la morte alla vita è sempre ugual!” (“Heus ací la fi del malvat! La mort dels pèrfids sempre és igual a la seva vida”).

Durada aproximada del concert: 195 minuts, pausa inclosa
#clàssics #popular

Poema

faula

algú havia donat
nom a les coses,
i els homes ens distrèiem
velant les coses
i donant-los foscor,
mentre que la resta d'animals,
sense dits per comptar,
continuaven en la llum i els colors
de les coses, sense reixes.
nosaltres tot ho explicàvem.

Eduard Escoffet

El terra i el cel (LaBreu edicions, 2013)

Comentari

***Don Giovanni* o els límits de la llibertat**

Don Giovanni de Wolfgang Amadeus Mozart és l'òpera escollida per inaugurar la trenta-cinquena temporada d'Òpera a Catalunya, fita important d'un projecte que des dels orígens té com a objectiu portar arreu de Catalunya produccions professionals d'òpera i esdevenir una escola i planter per als talents lírics emergents, principalment de Catalunya. Amb aquest objectiu estratègic, *Don Giovanni* és el títol escollit també pel Palau de la Música Catalana per celebrar la seva primera proposta específicament pensada per a públic menor de 35 anys. Casualitat o no, als nostres dies la frontera dels 35 anys esdevé símbol del pas de la joventut a la primera maduresa i és una xifra prou significativa si parlem d'un títol com aquest.

Reflexionem-hi. Eren 35 anys els que Mozart tenia quan va morir, a Viena, el desembre del 1791 i *Don Giovanni* (estrenada a Praga el 1787) és considerada una obra de maduresa; escrita ja passada la trentena, una edat que, en aquella època, es considerava de plena maduresa. Aquest és, probablement, un dels primers títols de la història de l'òpera amb un argument moralment força controvertit i amb una temàtica que traspassa fronteres temporals i culturals. Mozart va comptar per al llibret amb la col·laboració de Lorenzo Da Ponte, poeta i dramaturg profundament defensor de les idees il·lustrades. La Il·lustració, moviment cultural i intel·lectual que va tenir com a premisses principals la defensa de valors com la llibertat, la igualtat, el coneixement i la raó, en ocasions va portar a l'extrem aquestes idees. Don Giovanni és la viva imatge del llibertí que, fent burla de tot, defensa la llibertat sense límits morals ni socials. No ha d'estranyar, ja que el propi Da Ponte tenia una tendència al llibertinatge que fa que puguem descobrir en el personatge de Don Giovanni un pseudomarquès de Sade.

L'argument i la figura principal del *Don Giovanni* de Mozart està inspirat en el drama espanyol de Tirso de Molina *El burlador de Sevilla y convidado de piedra*, obra que recull per primer cop el mite espanyol de Don Joan. Tanmateix, són nombroses les versions i els finals de la història de Don Joan, però Mozart i Da Ponte n'escullen un final moralista, plenament d'acord amb el Classicisme en què hem de situar l'òpera de Mozart i potser també per compensar l'escàndol de la representació d'un personatge profundament amoral. Don Giovanni és condemnat als inferns gràcies a la fantasiosa intervenció de l'estàtua del Commendatore, personatge assassinat pel propi Don Giovanni quan el primer intentava defensar l'honor de la seva filla enganyada i gairebé violada pel llibertí. Després de la seva desaparició, els damnificats pels reiterats ultratges perpetrats per Don Giovanni apareixen en una última escena per interpretar un número conjunt en què alliçonen el públic amb una moralitat: "Aquest és el final d'aquells que fan el mal: la mort del pecador sempre reflecteix la seva vida". Un final obviat durant molts anys en les representacions que, en ple Romanticisme, es van fer de l'òpera de Mozart i que ens interpel·la encara avui en dia sobre quins són els límits que mai s'han de travessar en el respecte per la dignitat humana.

Mercedes Conde Pons, *Directora artística adjunta del Palau de la Música Catalana*

Palau
de la Música
Catalana

Abona't a
Palau 100

Temporada
2022-2023

Filharmònica
de La Scala & Chailly

André Schuen

Simfònica Viena
& Wellber

Orquestra dels Camps Elisis
& Herreweghe

Mahler Chamber Orchestra
& Uchida

Simfònica de Bamberg,
Hrůša & Kopatchinskaja

Simfònica Anvers
& Elim Chan

Monteverdi Choir
& Gardiner

Orquestra Filharmònica de Berlín
& Petrenko

musicAeterna
& Currentzis

Més informació i venda
d'entrades individuals
i abonaments a
www.palaumusica.cat

Segueix-nos
a les xarxes

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Biografies

Carles Pachón, baríton

© Peter Adamik

Nascut a Navàs, va passar per la Polifònica de Puig-Reig i el Cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell. Va participar en les escoles d'òpera de Sabadell els anys 2015 i 2016, aquest darrer en el rol titular de Don Giovanni. El seu repertori inclou els barítons principals de la trilogia Dapontiana i una predilecció especial per les òperes de Rossini. Entre els projectes futurs hi ha La bohème a l'Staatsoper de Berlín i l'estrena mundial de l'òpera Robinson, d'Oscar Strasnoy.

Fernando Álvarez, baríton

Baríton nascut a Buenos Aires, va estudiar piano i direcció d'orquestra a la Universidad Nacional de las Artes, i va completar els estudis de cant al Regne Unit i a Itàlia. Ha cantat a l'Argentina, el Brasil, l'Uruguai, Grècia, França, Alemanya, Itàlia i Espanya. Recentment ha debutat al cicle d'Òpera de Sabadell amb el rol central de Falstaff, de Giuseppe Verdi; Don Magnífico, de La Cenerentola, i Don Bartolo, d'Il barbiere di Siviglia, de Gioachino Rossini.

Tina Gorina, soprano

Soprano de trajectòria internacional, natural de Sant Feliu de Guíxols, va estudiar al Conservatori Isaac Albéniz de Girona i al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Entre altres, ha perfeccionat el cant a Verona amb Raina Kabaivanska i a València amb Alberto Zedda. Ha cantat amb Jaume Aragall i Josep Carreras, entre altres, i ha treballat al Liceu en espectacles infantils com La torre dels somnis, que s'estrenarà el proper Nadal.

César Cortés, tenor

El tenor colombià César Cortés va estudiar música a la Universidad Pedagógica Nacional. Actualment viu a Barcelona, on el 2019 va obtenir el Màster en Interpretació d'Òpera al Conservatori del Liceu amb la soprano Marta Mathéu. Amb Òpera a Catalunya va ser Nemorino a L'elisir d'amore. Properament, a més del Don Ottavio, té previstos més papers mozartians a Kiel (com a Ferrando de Così fan tutte), Granada i Sevilla (com a Belmonte d'El rapte del serrall).

Maite Alberola, soprano

Va néixer a València, on va estudiar cant i viola. Va debutar a La Faràndula de Sabadell com la comtessa de Le nozze di Figaro, i ha desenvolupat una carrera ascendent, desenvolupant rols tant operístics com del camp de la sarsuela. A Sabadell, on va fer el seu debut com a Elisabetta de Don Carlo, ha interpretat més recentment els rols de Mimì i Aida. Properament participarà a l'estrena mundial de La dama del alba, de Vázquez del Fresno, a l'Òpera d'Oviedo.

Mar Esteve, mezzosoprano

Va néixer a Barcelona i es va apassionar per la música des de ben petita per la via familiar. Graduada al Conservatori Municipal de Barcelona i posteriorment al Conservatori Superior del Liceu i a Viena, va guanyar el Concurs Mirna Lacambra el 2017 i el 2018. A l'Escola d'Òpera de Sabadell ha interpretat Dorabella de *Così fan tutte* i Meg Page de *Falstaff*. El seu rol més destacat fins ara és Cherubino de *Le nozze di Figaro*, que ha fet en diverses produccions i teatres.

Xavier Casademont, baríton

Nascut a Sabadell, Xavier Casademont va estudiar violí i trompeta al conservatori vallesà. De manera paral·lela, es va interessar pel cant clàssic i en va rebre les primeres classes d'Elisenda Cabero. Es va graduar a l'ESMUC, on el juny passat va presentar com a projecte final l'òpera de butxaca *Tenim feina*, i recentment s'ha instal·lat a Berlín. L'estiu passat va debutar en el rol protagonista de *Gianni Schicchi*, de Puccini, amb la Berlin Opera Academy.

Jeroboám Tejera, baix

Natural de Tenerife, es va iniciar a la música amb la guitarra, la bandúrria, el llaüt i el clarinet. Com a cantant, s'ha format entre altres amb el tenor Joan Ferrer Serra. També ha fet cursos d'interpretació escènica i expressió corporal. El 2007 va guanyar el Concurs Mirna Lacambra, i a l'Escola d'Òpera va interpretar el rol de Don Magnifico de La Cenerentola de Rossini. El reu repertori operístic inclou els rols més representatius de la seva corda de baix-baríton.

Cor Amics de l'Òpera de Sabadell

© Antoni Bofill

A l'ensem de la fundació de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell es crea el Cor. La seva primera intervenció fou amb l'òpera *Madama Butterfly* de Puccini el 7 d'octubre de 1982, dia de la presentació al públic de l'AAOS. Els 39 anys passats i les 950 representacions d'òpera, sarsuela i concert han conferit al Cor una molt forta experiència dintre del món de la lírica. Ha actuat al Gran Teatre del Liceu en substitució del seu cor, en l'òpera *Maria Stuarda* i el públic i la premsa van elogiar-lo. Després de l'incendi del Gran Teatre del Liceu es va crear una Federació d'Associacions d'Amics de l'Òpera de Catalunya, presidida per Mirna Lacambra, pro reconstrucció del Teatre, i el primer en actuar a les Rambles de Barcelona, davant del Teatre del Liceu, fou el Cor de l'AAOS. El cor està format per una seixantena de cantaires de Sabadell, Barcelona i comarca. L'any 2003 va assumir la direcció del cor el mestre Daniel Gil de Tejada. També comptem amb la col·laboració de la pianista Andrea Álvarez. A partir del 1989 participa en el cicle *Òpera a Catalunya*, que organitzat per l'AAOS, porta l'òpera a diverses poblacions catalanes.

Orquestra Simfònica del Vallès

L'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) és una realitat que porta la música al cor de les persones des del 1987. Les emocions són el nostre fort, i per transmetre-les, procurem cada vegada més fer participar el públic, innovar en els formats i en les maneres de fer música, i aprofundir en el compromís de valor amb la nostra comunitat. Som l'única orquestra professional estable privada del país, on els músics i equip de gestió són alhora empleats i accionistes.

La nostra intensa activitat —més de 100 actuacions l'any— es centra, per un costat, al Palau de la Música Catalana, on celebrem la 27a temporada de concerts “Simfònics al Palau”, amb tretze concerts anuals que realitzem en coproducció amb el nostre soci principal, el Palau de la Música Catalana, i, per l'altre, a la ciutat de Sabadell, on realitzem la temporada de concerts simfònics. A més, des de la nostra fundació som l'orquestra titular del circuit Òpera a Catalunya. Han estat els nostres directors titulars: Albert Argudo, del 1988 al 1992; Jordi Mora, del 1993 al 1997; Salvador Brotons, del 1997 al 2002; Edmon Colomer, del 2002 al 2005; David Giménez Carreras, del 2006 al 2009, Rubén Gimeno, del 2009 al 2016 i James Ross del 2017 al 2018. Des del setembre del 2018, n'és el director titular Xavier Puig.

Som l'orquestra espanyola amb més presència a les xarxes socials, amb més de 22.200 seguidors a Twitter, 18.900 a Facebook, i juntament amb el Banc Sabadell hem fet el flashmob “Som Sabadell”, amb més de 91 milions de visites a Youtube, el video d'una orquestra simfònica més vist arreu del planeta.

Pau Monterde, director d'escena

L'arquitecte i doctor en Arts Escèniques per la UAB. Ha estat professor d'interpretació a l'Institut del Teatre, professor al Màster d'Estudis Teatral de la UAB i l'Institut del Teatre i professor a l'Escola d'Òpera de Sabadell des del 1996, director de l'Institut del Teatre i director de la Fundació per a l'ESMUC. Ha realitzat diverses escenografies i com a director d'escena ha dirigit més de trenta muntatges teatrals i prop de quaranta posades en escena operístiques.

Daniel Gil de Tejada, director musical i del cor

Treballa des del 2003 amb els Amics de l'Òpera de Sabadell, amb qui ha dirigit 36 títols, entre els quals destaca l'estrena amb l'entitat sabadellenca d'òperes com Turandot i Manon Lescaut, de Puccini, i Otello, Don Carlo i Falstaff, de Verdi. Daniel Gil de Tejada és un dels directors més llorejats de la seva generació; ha estat guardonat a sis concursos internacionals que l'han dut a dirigir a Itàlia, França, Polònia, Bulgària i Romania.

Formacions

Cor Amics de l'Òpera de Sabadell

Sopranos

Rosa M. Campmany

Dolors Casajuana

Adriana M. de León

Esther de Santos

Justina Godino

Margarita Martínez

Ana Mas

Eugènia Montenegro

Esperança Vergés

Mezzosopranos

Cecília Ferraioli

Mariya Melnychyn

Silvia Morral

Tenors

Eladi Adell

Gustavo Ardaya

Salvador Esplugas

Jaume Fonollà

Víctor Martínez

Pere Olivella

Carles Ortiz

Josep Perea

Alexeider Pérez

Andrés Rodríguez

Héctor Vidondo

Barítons & Baixos

Alejandro Chelet

Jordi Ferrer

Roger Reverter

Fabián Reynolds

Jordi Tugas

Director

Mtre. Daniel Gil de Tejada

Sots-Directora

Andrea Álvarez

Orquestra Simfònica del Vallès

Director titular: Xavier Puig

Responsable de programació: Jordi Cos

Concertino titular: Marta Cardona

Concertino associat: Javier Mateos

Violins 1rs: María Dolores González*, Canòlich Prats**, Joaquim Giménez, Narcís Moltó, Anna Maria Garcia, Siyi Xia, Pamela Muñoz i Helena Muñoz

Violins 2ns: Giovanni Giri*, Xavier Buira**, Jose David Fuenmayor, Joan Montero, Xavier Riba i Inés Sanchís.

Violes: Miquel Còrdoba*, Patricia Torres**, Lynn Jo Barton, Josep Bosch i Lluís Cabal

Violoncels: Romain Boyer*, Eva Otero**, Montserrat Biosca i Joan Esplugas

Contrabaixos: Joan Collell*, Manel Ortega** i Pietro Marmora

Flautes: Elisabet Franch*, Pol Abellán** i Marta Torres**

Oboè: Òscar Diago*, Roberto Ordax* i Núria Moreno**

Clarinets: Toni Galán* i Jose Maria Martínez**

Fagot: Pau Solà* i Ariane Pérez**

Trompes: Carles Lizondo* i Carles Domingo**

Trompetes: Carlos Megías* i Alexandre Baiget**

Trombons: Francisco Palasí*, Alberto Poggialini**
i Sergi Alonso**

Timpani: Marc Cabero*

Mandolina: Lluís Cabal*

Banda escenari: Laia Pujolassos*, Gala Cebotari*, Joan Palet* i
Mònica Serra*

* Solista

** Assistent solista

Equip de gestió

Gerent: Oscar Lanuza

Direcció Financera: Núria Sales

Desenvolupament estratègic: Martina Ribalta

Cap de Comunicació: Blanca de Carreras

Direcció Tècnica: Oriol Marcos

Àrea tècnica i projectes: David Santamaria

Arxiu musical: Irina Galstian

Encarregat d'orquestra: Joaquim Giménez

Regidor d'orquestra: Nil Sarró

Comptabilitat: Mari Cruz Chica

Comunicació: Maite Sabalette

Secretària: Cristina López

Aftershow

Clara Andrés by Festival Cruïlla

Dimarts, 1 de novembre de 2022 - 23 h

Petit Palau

Vive35 Aftershow

Clara Andrés, guitarra i veu

Eva Tormo, guitarra i síntes

Estela Català, percussió

Clara Andrés presenta **Capfíco**, el quart disc de la cantautora valenciana, qui mostra amb aquest treball un paisatge més petit que gran, més nostàlgic que trist, més hedonista que alegre; **un punt de trobada i complicitat entre la música i la poesia**. Un disc que solca nous horitzons de manera lluminosa i resplendent i que agafa el relleu als altres treballs de l'artista: ***Dies i dies, Huit i Entrelínies***.

Durada del concert: 70 minuts sense pausa

També et pot interessar...

Palau Fronteres

Dilluns, 07.11.22 - 20 h

Sala de Concerts

On early music

Francesco Tristano, piano i electrònica

Obres de Tristano, Philips, Bull, Frescobaldi i Gibbons

Preu: 20 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

